

amb aigua, dos o tres cops, a un quart d'interval, pera que l pols se modifiqui. Primer se presenta arhythmia amb acceleració passatgera; més tard se ralenteix, les contraccions augmenten d'amplitud, de vegades el doble; i acaba per desenrotllar-se un estat de tetanisme vascular o d'intermitencies. El pols, debil, petit, irregular, arriba a no sentir-se a les munyques ni ls bategs a la regió precordial.

La respiració s trastorna: se fa lenta pera tornar-se irregular i enguniosa; els moviments respiratoris són curts i precipitats o profons i suspirosos; i d'ací ls symptomes de sofocació com si escanyessin l'individu.

Les secrecions augmenten, la pupila s'aixampla, la pressió sanguinia i la temperatura baixen. Res del cos escapa a l'influencia de la metzina: l'aixafament és complet, devastador.

Aital és el remei que a diari prescriuen molts metges per rutina, quan ni saben què volen ni pensen en lo que intenten. Aital és el remei que una escola de falsies ha presentat com a panacea. Aital és el remei que ls profans usen i uns a altres se recomanen com medicament casulà de provada excelencia, capaç de curar a qui no espatlla. Aital és el remei i aital la força de la costum; i res tant curiós com l'espectacle de gent que s passa la vida maleint les drogues pharmaceutiques per fortes, i que s rabeja prenent metzines que la Ciencia rebutja per perilloses.

Seria pesat ressenyar els efectes en que s'ha aconsellat l'herba-tora. Desde l cancer a les gastriques, tot hi ha passat. Deixem el cancer: fóra pueril insistir-hi. Més en les demás malalties, quin resultat pot esperar-sen? Quan en un catarrho gastric infectiu, quan en una febre exantematica, el xarrampió, l'erysipela, prescriu el metge aquesta planta, quina influencia busca i quin efecte desitja? El funcionalisme gastro-intestinal està pertorbat, els microbis normals augmenten en virulencia, sols o reforçats per altres; les fermentacions anormales creixen; els phenomens toxics se desenrotllen. Què pot fer am tot això l'aconit? Té acció benefica sobre l'estomac? No, que l pertorba. La té sobre les fermentacions? No, que indirectament ha de favorir-les. La té sobre ls germens? No, que pera res els toca. La té sobre la resistencia organica? No, que aixafa. Sols rebaixa la temperatura. Més, què hi guanyem, si la febre, per sí sola, està demostrat que dins de certs limits en res danya? L'abaixa, com abaixa tot lo que significa vitalitat, reacció, defensa. L'abaixa perquè aixafa.